

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Vâlcea

DECIZIA NR..... din 2005

privind modul de soluționare a contestației formulate de....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr..... .

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Administrația finanțelor publice a municipiului Dragăoani, asupra contestației formulate de.....

Contestația are ca obiect suma de reprezentând taxa pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizia de impunere, întocmită de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea - Administrația Finanțelor Publice a municipiului Dragăoani- Activitatea de inspecție fiscală, primită de petenta conform procesului verbal de îndeplinire a procedurii existent în copie la dosarul cauzei, precum și procedura de desființare a inspecției fiscale.

Contestația este semnată de, titularul legitimației eliberată de Ministerul Justiției.

Petenta a respectat termenul legal de 30 zile prevăzut de art.176 alin.1 și condițiile prevăzute la art. 175 din Codul de procedură fiscală aprobat de OG nr. 92/2003 republicată. Constatând că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.174 alin.(1) și art. 178, alin.1 lit.a din Codul de procedură fiscală aprobat de OG 92/2003 republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de persoana fizică, împotriva deciziei de impunere .

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petenta contestă decizia de impunere întocmită de Activitatea de inspecție fiscală persoane fizice, motivând următoarele :

Petenta arată că la determinarea TVA colectat, organul fiscal încalca prevederile legale, respectiv art. 137 pct 2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, în sensul că nu a exclus din baza de impozitare taxa pe valoarea adăugată.

Petenta arată că organele de control au invocat în mod nelegal prevederile pct 50 din HGR 44/2004, în fundamentarea diferenței de taxa pe valoarea adăugată “întrucât situația în care se găsea la data de 01.11.2004 contribuabilul este reglementată de prevederile art. 145 alin.11 și 12 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal”.

Petenta menționează că îndeplinește cele două condiții prevăzute de actul normativ menționat pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată rezultată din achiziționarea autoturismului.

Petenta arată că “deoși organul de inspecție fiscală recunoaște că, contribuabilul nu se află în nici una din situațiile prevăzute de pct.50 din Titlul IV din HGR 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal , totuși aplică prevederi care nu privesc contribuabilul “.

Petenta mai arată că afirmația organului de control potrivit căreia i-a solicitat să prezinte acte și documente stipulate de art.147 din Legea 571/2003 și HGR 44/2004, însă acesta a refuzat , nu este corectă deoarece contribuabilul a prezentat la data de 01.03.2005 punctul său de vedere .

Petenta arată că utilizarea autoturismului în scop personal reprezintă conform art. 128 alin 1 și 3 din Legea 571/2003 livrare de bunuri, deci operațiune impozabilă și nu operațiune scutită fără drept de deducere așa cum invocă organul de inspecție fiscală în alin. 2 al adresei emise

Petenta arata ca nu se poate determina o prorata între operațiunile impozabile rezultate din desfaurarea activității de expertize judiciare și operațiuni impozabile reprezentate de eventuala pentru a fi utilizare a bunului achiziționat în scopuri care nu are legatura cu activitatea economica desfaurata.

Petenta menționeaza ca utilizarea autoturismului în scop personal, ulterior perioadei supusa inspecției fiscale nu este operațiune scutita fara drept de deducere cum greoit considera organul de control .

Petenta susține ca “atât operațiunile efectuate (venituri din expertize) cât și operațiunile preconizate a se realiza ulterior datei de 01.01.2005 (venituri din expertize și eventual folosirea și în scop personal a autoturismului) sunt operațiuni impozabile cu drept de deducere, jurnalul de cumparari deja prezentat organului de control îndeplinește condițiile cerute de legislația fiscală pentru acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru achiziția de bunuri realizata ”.

Petenta menționeaza ca a pus la dispoziția organului de inspecție fiscală , foile de parcurs, fioa activității zilnice pentru mijloacele de transport pentru autoturism, însă “ organele de inspecție fiscală infirma și confirmarea curselor de către reprezentanții organelor locale ale Ministerului de interne”.

Petenta contesta procedura de desfaurare a controlului motivând următoarele :

Petenta arata ca organul de inspecție fiscală nu a respectat prevederile art. 104 alin.3 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală.

Petenta arata ca nu i s-a dat posibilitatea sa prezinte în scris punctul de vedere cu privire la concluziile inspecției fiscale și organul de inspecție fiscală nu a consemnat în raportul de inspecție fiscală punctul de vedere exprimat de contribuabil.

B. Din actele de control contestate rezulta următoarele.

Taxa pe valoarea adaugata a fost verificata în conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, a HGR 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003, cu modificarile și completările ulterioare.

Organele de control au constatat ca la factura fiscală contribuabilul trebuia sa colecteze TVA, conform art. 137 pct.2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal. Astfel în raportul de inspecție fiscală , anexa la decizia , se arata ca persoana fizică a diminuat baza impozabilă cu suma reprezentând impozit și cu suma reprezentând cota de 10% virata către Ministerul Justiției.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat ca persoana fizică nu poate beneficia de dreptul de deduce a TVA , pentru autoturismul achiziționat la data de 27.10.2004, anterior datei de înregistrare ca platitor de TVA, conform pct. 50 din Titlul IV din HGR 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel organele de inspecție fiscală au constatat ca contribuabilul nu se afla în niciuna din situațiile meționate de pct. 50 din HGR 44/2004 și nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru bunurile achiziționate anterior datei de înregistrare ca platitor de TVA.

De asemenea organele de inspecție fiscală au solicitat persoanei fizice sa prezinte actele și documentele stipulate de art.147 din Legea 571/2003 și HGR 44/2004, deoarece autoturismul achiziționat are folosința mixtă, pentru afacere și în scop personal, iar taxa pe valoarea adaugata se deduce pe baza de pro-rata.

Contribuabilul nu a prezentat cele solicitate de organul fiscal, respectiv documente din care sa rezulte nr. kilometrilor parcurși în interes de afacere și în interes personal.

În decizia de impunere, emisa în baza raportului de inspecție fiscală este menționata o obligație de plata suplimentară privind TVA , stabilită în baza art. 137 alin.2 din Legea 571/2003 și pct. 50 din HGR.44/2004.

II. Luând în considerare constatările organului de control, motivațiile invocate de petent, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă suma stabilită de Activitatea Inspecție Fiscală în sarcina persoanei este legal datorată de către acesta.

1. Referitor la suma de.... reprezentând TVA.

În fapt, persoana fizică este autorizată să efectueze expertize tehnice - bunuri mobile în baza legitimației eliberată de Ministerul Justiției .

Persoana fizică a emis pentru Tribunalul Vâlcea, factura fiscală existentă în copie la dosarul cauzei , **reprezentând onorariile convenite conform expertizelor efectuate părților.**

Din factura întocmită rezultă ca, c/val onorariilor convenite urmare expertizelor efectuate este în suma de ....

Persoana fizică a colectat TVA prin aplicarea cotei recalculate de 15,966% asupra bazei de impozitare obținută prin diminuarea sumei cu impozitul pe venit 10% și cota de 10% reprezentând taxa către Ministerul Justiției .

Tribunalul Vâlcea a virat în contul persoanei fizice, suma conform extrasului de cont existent în copie la dosarul cauzei.

În drept, art. 137 alin. 1 și 2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal precizează :

“ Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din :

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii , altele decât cele prevăzute la lit.b și c , din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează să fie obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;[...]

Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată :

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede astfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată; [...]

Din textele de lege menționate, ca regula generală, se reține că baza de impozitare este constituită din tot ce obține prestatorul în contrapartida pentru prestațiile de servicii efectuate, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că, contravaloarea serviciilor de expertiză tehnică prestate de petent, la solicitarea Tribunalului Vâlcea, este de ..... și prin urmare în mod nejustificat acesta a exclus din baza de impozitare a TVA suma reprezentând impozit pe venit și taxa către Ministerul Justiției, reținute de Tribunalul Vâlcea direct, din venitul convenit acestuia.

Faptul că Tribunalul Vâlcea a virat în contul petentei doar rezultata după reținerea impozitului pe venit și cota de 10% către Ministerul Justiției, nu sunt argumente de natură să justifice diminuarea de către petent a bazei impozabile a TVA cu aceste sume .

Maniera de lucru a petentului cu Tribunalul Vâlcea, în sensul că acesta din urmă reține direct din onorariile convenite petentului, impozitul și taxa aferentă, trebuie privită sub aspectul stingerii obligațiilor ce se nasc între cele două părți, fiind în fapt vorba de două operațiuni distincte, respectiv :

1) plata onorariilor de către Tribunalul Vâlcea petentului;

2) plata petentului către Tribunalul Vâlcea a impozitului și taxei aferente sumei primite cu titlu de onorariu aferent expertizelor efectuate.

Așa fiind, organele de soluționare rețin că în mod nejustificat petentul a exclus din baza de impozitare impozitul pe venit și cota de 10% către Ministerul Justiției.

În ceea ce privește modul de determinare a taxei pe valoarea adăugată, prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse, asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii, art. 140 alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal prevede :

“ Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată”.

Pct. 24 alin.1 și 2 din HGR 44/2004 privind Normele de aplicare a Legii 571/2004 privind Codul fiscal , emise în aplicarea art. 140 din lege prevede:

“ Taxa pe valoarea adaugata se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduce asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

Se aplica procedeul sutei marite pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adaugata , respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard [...] **atunci când prețul de vânzare include o taxa pe valoarea adaugata . De regula prețul include taxa pe valoarea adaugata la livrarea de bunuri oi/sau prestarea de servicii direct catre populație în situația în care nu este necesara emiterea unei facturi fiscale conform art.155 alin.9 din Codul fiscal, precum oi în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include o taxa pe valoarea adaugata”.**

Din aceste prevederi legale rezulta ca în situațiile în care pentru prestarile de servicii , prețurile sau tarifele practicate cuprind o taxa pe valoarea adaugata, taxa pe valoarea adaugata se determina prin aplicarea cotei recalculate de 15,966% asupra sumei obținute din prestarea serviciilor respective .

Din actele oi documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta însa ca tariful perceput pentru efectuarea expertizelor în cauza, prețul onorariului, include o TVA, iar venitul convenit prestarii serviciilor de expertiza se încaseaza de la Tribunalul Vâlcea oi nu direct de la populație, respectiv de la persoane persoane fizice.

În consecința, se reține ca în situația de față nu se justifica determinarea Taxei pe valoarea adaugata prin aplicarea cotei reduce asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

Având în vedere faptul ca pentru expertizele tehnice efectuate de petent onorariul acestuia a fost în suma totala de....., se reține ca organele de control au aplicat în corect cota de 19% de taxa pe valoarea adaugata oi nu cota de 15,966 % oi pe cale de consecința în mod corect au stabilit TVA colectat.

Întrucât petenta a înregistrat în evidența contabila TVA colectat aferent facturii în cauza , se reține ca suma reprezentând TVA este legal datorata de petenta, contestația pentru acest capat de cerere aparând ca neântemeiata.

2. Referitor la suma de ..... reprezentând TVA.

În fapt, persoana fizica a devenit platitor de TVA de la data de **01.11.2004** , urmare declarației de înregistrare fiscala/ declarație de mențiuni pentru persoane fizice române, înregistrata la Direcția Generala a Finanțelor Publice a județului Vâlcea , existenta în copie la dosarul cauzei, prin care prin care opteaza pentru aplicarea regimului normal de TVA..

La data de 27.10.2004 a achiziționat în baza facturii existenta în copie la dosarul cauzei oi a dedus taxa pe valoarea adaugata înscrisa în factura.

În drept, pct. 50 alin.1 din HGR 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind codul fiscal prevede:

" Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata pot sa exercite dreptul de deducere pentru bunuri oi/sau servicii achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata în urmatoarele cazuri

a) în situația în care este o persoana impozabila stabilita în strainatate oi trebuie sa-oi desemneze un sediu permanent în România sau un reprezentant fiscal;

b) în caz de reorganizare , când o entitate juridica se divide oi în urma divizarii iau naotere mai multe persoane impozabile;

c) în cazul unitaților nou- înființate, pâna la data obținerii codului de identificare fiscala de platitor de taxa pe valoarea adaugata".

Din cele de mai sus rezulta ca persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata pot sa-oi exercite dreptul de deducere pentru bunurile achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata , numai daca se afla în unul din cazurile menționate expres oi limitativ în textul de lege menținut.

Cum petenta nu se afla în niciuna din situațiile menționate , iar autoturismul în cauza a fost achiziționat înainte de a deveni platitoare de taxa pe valoarea adaugata , se reține ca în

mod corect organele de inspecție fiscală au apreciat că nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată .

Susținerea petentei potrivit căreia îi sunt aplicabile prevederile art. 145 alin.11 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece în normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind codul fiscal, aprobate prin HGR 44/2004, emise în aplicarea art. 145 din lege se menționează că pot să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art. 145 alin.11 și 12 din lege, persoanele impozabile care devin platitori de taxă pe valoarea adăugată datorită unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care nu dau drept de deducere la operațiuni care dau drept de deducere.

Ori așa cum am arătat în situația de fapt prezentată mai sus, petenta s-a înregistrat ca platitor de taxă pe valoarea adăugată prin opțiune, ulterior achiziționării autoturismului în cauză.

În drept, pct. 50 alin. 4 din actul normativ menționat precizează :

" Persoanele impozabile care se înregistrează ca platitori de taxă pe valoarea adăugată datorită unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care dau drept de deducere la operațiuni care nu dau drept de deducere , pot să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art. 145 alin.11 și 12 din Codul fiscal, la data înregistrării ca platitori de taxă pe valoarea adăugată ".

Astfel petenta nu a dat semnificația evidentă și logică a textelor de lege sus menționate interpretându-le trunchiat, neîncadrându-le în economia actelor normative din care fac parte.

Având în vedere situația de fapt și de drept prezentată mai sus contestația petentei este pentru acest capăt de cerere a respinsă ca neîntemeiată.

3.Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea, este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de persoana fizică în condițiile în care nu are competența materială de a soluționa sesizarea privind procedura de desfaurare a controlului fiscal.

În drept, art. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală :

" Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii".

Art. 178 alin.1 lit. a din același act normativ prevede:

" Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează :

a)contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamale, precum și accesoriile acestora, al cărui cuantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal, sau după caz, de către organul fiscal stabilit la art.33 alin.3 ".

Din cele de mai sus rezultă că Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea are competența să soluționeze doar contestațiile care au ca obiect impozite, taxe contribuții, datorii vamale, precum și accesoriile acestora, al cărui cuantum este sub 5 miliarde lei, stabilite printr-o decizie de impunere sau printr-un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere.

Totodată, art. 24 din Legea 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici prevede:

" Încălcare dispozitiilor prezentului cod de conduită atrage răspunderea disciplinară a funcționarilor publici, în condițiile legii.

Comisiile de disciplină au competența de a cerceta încălcarea prevederilor prezentului cod de conduită și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare, în condițiile legii ".

Având în vedere cele de mai sus, organele de soluționare a contestației

ceea ce privește acest capat de cerere, Comisiei de disciplina din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea potrivit procedurii prevazute de H.G.1083/25.10.2001 privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplina din cadrul autorităților și instituțiilor publice, care urmează să se pronunțe asupra acestuia.

Referitor la contestația formulată de persoana fizică serviciul juridic din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea opiniază în același sens.

Având în vedere considerentele reținute mai sus și în temeiul art.174 alin.(1); art.178 alin.(1) lit. a) și art.174 din OG92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală rep. se:

D E C I D E

Art.1 Respingerea în totalitate a contestației formulate de....., ca neântemeiată pentru suma de ..... reprezentând TVA.

Art. 2 Declinarea competenței de soluționare pentru capatul de cerere din contestația formulată de..... privind procedura de desfaurare a controlului fiscal în favoarea Comisiei de disciplina din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea .

Decizia este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 30 de zile de la comunicare .

**DIRECTOR EXECUTIV,
Ec. Gheorghe Gogârnoiu**

